Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 9 (793) ★ joi 2 martie 1961 ★ 8 pagini 30 bani

Trăiască VICTORIA în ALEGERI a F.D.P.

Pentru fericire

EUGEN FRUNZĂ

Deunăzi l-am zărit pe un pionier de prin vecini cum se sălta pe vîrfuri în fața unui afiș.

Afișul avea puține cuvinte și multe poze. Vedeai acolo construcția uriașă a unei fabrici noi: apoi un rînd de blocuri cu pereții colorați; pe urmă clădirea unei școli cu două etaje, cea mai tînără din cartier — și încă multe altele.

Pe una din fotografii se afla un grup de excursioniști cu cravate roșii, veseli și bucălați, cum le șade bine copiilor. Privind poza, parcă le auzeai rîsul limpede luîndu-și zborul printre păsările cîntătoare ale cerului.

M-am oprit lîngă micul meu tovarăș în fața afișului. O vreme am stat alături în tăcere. Apoi l-am întrebat, în glumă:

— Ce zici, vecine, votăm la 5 martie?...

Mă așteptam la un răspuns cam așa:

— Dumneata ai să votezi, că ești mare, dar eu mai am, ehei!...

Băiețașul însă își înfipse ochii în ochii mei și spuse răspicat:

— Votăm, tovarășe!

Drept să vă spun, întîi mi-a venit să pufnesc în rîs. Pe urmă însă l-am prins cu dreapta după umeri și abia m-am stăpînit să nu-l îmbrățișez de-a binelea. Grozav mi-a plăcut răspunsul.

— Bravo — i-am spus — îmi pare bine. Parcă ne-am mai întîlnit prin partea locului... Cum te cheamă?

— Radu!

Ne-am strîns mîinile și ne-am despărțit ca niște vechi prieteni. El a plecat grăbit, cu pașii siguri, pierzîndu-se într-o străduță cu castani. Eu mi-am continuat plimbarea prin iarna asta caldă, cu soare strălucitor.

Intre noi fie spus, parcă Radu nu știe că abia la vîrsta de 18 ani capeți dreptul de vot? Dar răspunsul lui Radu își are tîlcul său.

Tocmai de aceea mi-a plăcut așa de mult.

Da, și pentru pionieri ziua de 5 martie e o zi mare. Ei știu că în această zi poporul nostru își socotește roadele de pînă acum și își dă votul pentru viitor. Priviți în jurul vostru! Cîte construcții noi, cîte grădini proaspete și teatre care n-au fost altădată, cîte șosele asfaltate, mașini de tot felul, cărți și tablouri frumoase, cîte și mai cîte înfăptuiri pentru oameni, pentru bucuria și sănătatea lor! Toate acestea sînt roadele muncii noastre după sfatul și îndrumarea partidului. Știe Radu, ca și toți pionierii, că la 5 martie poporul nostru votează pentru ca în anii viitori viața să fie și mai frumoasă. Știe Radu, ca și toți pionierii, că poporul nostru votează pentru pace, pentru ca toți copiii noștri să crească mari și puternici, luminați la minte și uniți în muncă pentru binele patriei. Știe Radu toate acestea. Pe semne că de aceea mi-a răspuns așa de hotărît:

— Votăm, tovarășe!

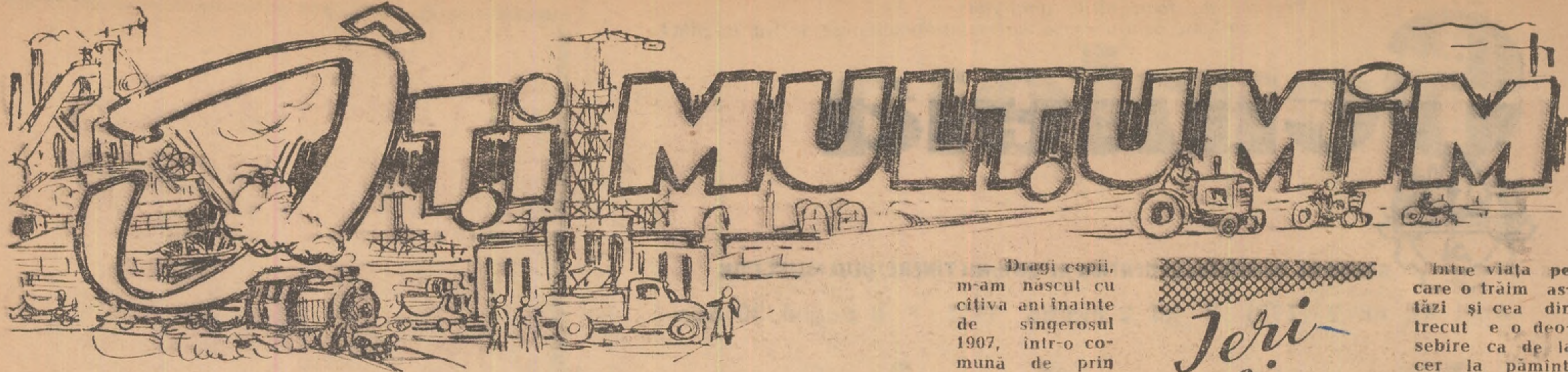
Adică, dacă stau și judec, pînă să-mi răspundă, el a chibzuit cam așa: „N-am eu 18 ani, ce-i drept. Mai e mult pînă atunci. Însă știu o mulțime de lucruri. Îmi iubesc patria și partidul. Vreau și eu să fie mereu mai bine și mai frumos. Și ce dacă n-am să primesc buletin de vot? Trebuie să mai cresc, să mai învăț... Totuși, în inima mea, eu votez de pe-acum. Alături de mama, de tata... Și așa am să fac de fiecare dată, pînă ajung mare. Asta-i!"

— Să trăiești, Radule — mi-am zis în gînd. Ești un pionier de nădejde. Am să te caut după alegeri. Poate punem la cale vreo faptă mare de gospodari, aici, în cartierul nostru.

ÎN CINSTEA ALEGERILOR

- Oamenii muncii din întreaga țară întîmpină cu deosebite succese în muncă alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională și Sfaturile populare. Așa, de pildă muncitorii de la Combinatul Siderurgic Hunedoara luptă să dea patriei, peste plan, cît mai multă fontă. Colectivul Secției a II-a – furnale a reușit numai în prima parte a lunii februarie să producă peste plan mai mult de 940 tone fontă, iar muncitorii laminorului de 650 mm au dat 2200 t. laminate peste prevederile planului.
- La Combinatul carbonifer al Văii Jiului, întrecerea socialistă între colectivele miniere se desfășoară cu multă însuflețire. Cea mai bună mărturie o constituie cele 11.445 tone de cărbune extras peste plan. In fruntea întrecerilor sînt colectivele minelor Petrila și Vulcan
- Harnicul colectiv al muncitorilor fabricii de zahăr „Bernát Andrei" din Tg. Mureș, se străduiește zi de zi să producă zahăr cît mai mult, de cea mai bună calitate. Numai în ultimele săptămîni muncitorii au dat 155 tone zahăr peste plan, depășindu-și cu mult angajamentele luate.
- Și muncitorii fabricii de tricotaje „Moldova" din Iași și-au luat numeroase angajamente în cinstea alegerilor. Pînă acum, ei au realizat peste plan 12.000 bucăți tricot. Succese de seamă au obținut și textiliștii din Constanța. Ei au dat peste plan 16.000 m.p. de pînză.
- Zilele acestea, constructorii bănățeni pregătesc lucrările de construire a încă 3 clădiri de noi școli. O școală de 7 ani și una medie cu 16 săli de clasă se vor construi în orașul Timișoara, iar o altă școală medie va fi înălțată pentru școlarii din Reșița.

Peste trei zile, oamenii muncii din țara noastră vor păși cu mîndrie în fața urnelor, votîndu-și cu dragoste candidații în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare. Pionierii patriei noastre întîmpină cu entuziasm, alături de întreg poporul muncitor, acest eveniment de seamă. In acest număr, rubrica noastră „Din viața pionierească“ organizează o adunare pionierească. Participă pionieri și oameni ai muncii din mai multe colțuri ale țării.

Iată, ceremonialul pionieresc a început. S-a dat raportul. A fost adus drapelul unității. Tovarășul instructor adresează chemarea:

— La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

— Sînt gata întotdeauna! răspund pionierii.

Tovarășul instructor spune emoționat:

— Pionieri, alegerile de la 5 martie reprezintă un însemnat eveniment în viața poporului nostru! In anii puterii populare oamenii muncii au înfăptuit, sub conducerea partidului, mărețe realizări în toate domeniile: în industrie, în agricultură, în cultură. Viața noastră de astăzi nici nu se poate compara cu aceea din trecut. Avem un trai îmbelșugat, ne bucurăm de toate comorile culturii! In țara noastră socialismul a învins. *Copiii din patria noastră sînt recunoscători partidului pentru tot ce le-a dăruit: o viață fără griji, sute de școli noi, învățămînt gratuit, manuale școlare gratuite. Aceasta este tema adunării noastre.*

...Au cuvîntul participanții la adunare.

Școala

(povestește pioniera Chivu Viorica, clasa a VI-a B, din comuna Smeeni, regiunea Ploiești)

Au trecut mai multe săptămîni de cînd noi, pionierii din comuna Smeeni, regiunea Ploiești, am hotărît să întocmim un album pe a cărui copertă am scris: „Școala de ieri și de azi“. Pentru a ilustra cît mai bine cum arăta școala în anii de demult, cum se învăța pe atunci, am stat de vorbă cu mulți dintre bătrînii satului, am cercetat documentele care se găsesc la școală. După aceea am început să așternem totul pe hîrtie. Școala veche, cu pereții din nuiele împletite, bulgăriți cu pămînt, avea doar două încăperi mici și întunecoase. Nici urmă de bănci. De hărți, aparate de fizică și chimie, sau alte materiale didactice nici nu putea fi vorba. In 1938, de pildă, din toți copiii de vîrstă școlară — și erau mulți în comună — dacă mergeau la școală vreo 50. Numărul analfabeților creștea în fiecare an... Pînă la urmă, prin 1943 sau 1944, coliba aceea din nuiele și pămînt s-a surpat și comuna a rămas de tot fără școală.

...Anii puterii populare ne-au dăruit, o dată cu belșugul, și lumina cărții. In Smeeni s-a ridicat o școală ca-n povești, cum n-au visat niciodată părinții noștri. O școală mare, cu etaj, cu săli mari și luminoase, cu bănci noi-nouțe, cu laboratoare de științe naturale și fizico-chimice și înzestrată cu tot felul de materiale didactice. Toți copiii de vîrstă școlară merg la școală.

Aș vrea să vă mai spun ceva. Oricine ar veni astăzi în satul nostru ar rămîne încîntat. Avem un spital modern, un cămin cultural. Aproape în fiecare casă există aparat de radio. Avem și televizoare. Pe șoseaua pavată a satului nu mai ai loc de biciclete și motociclete. Ale cui sînt? Ale colectiviștilor, ale părinților noștri. Cît despre case, aflați că în comuna noastră s-au construit, numai în ultimii doi ani, peste o sută de case noi!

Atențiune, decolăm!

(povestește un pilot de la Aviasan)

— Alo! Aviasanul? Alo!

— Aici Aviasanul!

— Veniți urgent. Un caz grav. Intr-un accident, un copil și-a fracturat maxilarul inferior.

— Am înțeles.

— Și peste puțin timp, avionul sanitar a aterizat la Tulcea. Pionierul Neagu Nicolae a fost transportat la Constanța, i s-a făcut urgent o intervenție chirurgicală și a fost salvat.

De altfel, la Aviasan deseori poți auzi astfel de convorbiri telefonice. Avioanele și navele sanitare pătrund în cele mai îndepărtate colțuri ale regiunii, transportă bolnavi, duc medicamente direct la domiciliu sau la punctele sanitare.

Fotografia înfățișează cîțiva elevi ai Școlii medii nr. 37 din București, răsfoind bucuroși noile manuale școlare, primite anul acesta gratuit.

★

Bibliotecile școlare, aprovizionate necontenit cu cele mai noi volume, sînt frecventate de un mare număr de pionieri dornici să-și îmbogățească cunoștințele. In clișeu: un aspect din biblioteca Școlii medii nr. 2 din Bacău.

Ieri și azi

(povestește tovarășa Elena Cimpoieru, pensionară, Craiova)

— Dragi copii, m-am născut cu cîțiva ani înainte de sîngerosul 1907, într-o comună de prin părțile Gorjului. Am avut o copilărie și o tinerețe tare zbuciumată. Tata era argat la moșier iar eu, împreună cu cele trei surori ale mele, am cunoscut din plin ce înseamnă foamea, frigul, mizeria.

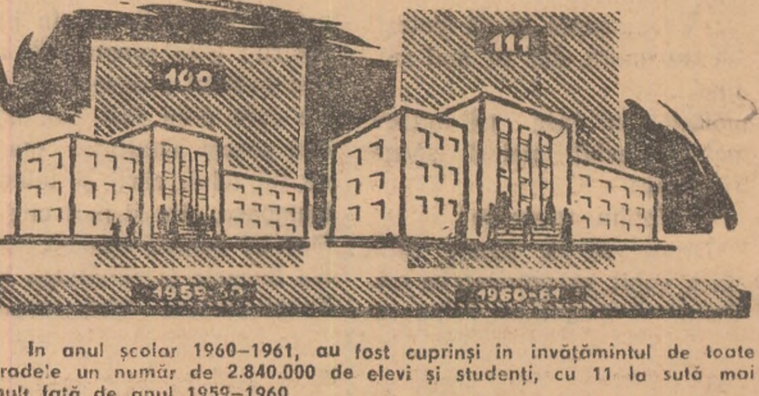
Carte n-am învățat în acele vremuri, decît o lună în clasa I-a, căci pe atunci era mare lucru dacă apucai să înveți 2—3 clase primare. Și așa, neștiutoare de carte, cînd am împlinit 13 ani am plecat la București, pentru a căuta de lucru. Am intrat la stăpîn.

La stăpîn am muncit aproape 25 de ani. In București, la Pitești sau Craiova, pîinea stăpînului era, ca peste tot, tare amară, căci trebuia să trudești din zori și pînă în noapte, fără pic de odihnă pentru o coajă de pîine.

Adevărata mea viață a început abia în anii regimului de democrație populară. In acești ani am simțit, pentru întîia oară, că rodul muncii mele îmi aparține, că trăiesc liberă într-o țară liberă. In acești ani am învățat, în sfîrșit, să scriu și să citesc.

Intre viața pe care o trăim astăzi și cea din trecut e o deosebire ca de la cer la pămînt. In trecut — sărăcie, umilință, neștiință de carte. Astăzi — belșug, demnitate, cultură. Cum aș fi putut să-mi închipui pe vremea aceea că astăzi am să fiu deputată? Da, eu, fostă slugă, sînt astăzi deputată în Sfatul popular al orașului și candidată în alegerile de la 5 martie în același Sfat popular.

Indemnul pe care vi-l fac este acela de a învăța în așa fel încît să deveniți cetățeni de nădejde ai patriei noastre, ca prin rezultatele voastre bune să arătați partidului că sînteți demni de grija cu care vă înconjoară. Trebuie să știți că, de pildă, în regiunea noastră erau în trecut 600.000 de analfabeți. Astăzi, atît în regiune cît și în întreaga țară, nu mai e nici unul. In timp ce în 1938 în regiune erau numai 79 de școli de 7 ani, astăzi sînt 508. De unde în 1938 erau numai 10 școli medii cu 1.633 elevi, astăzi sînt 30 de școli medii cu 10.473 elevi. Mai mult: în orașul Craiova avem un institut agronomic cu două facultăți și un institut pedagogic.

In anul școlar 1960–1961, au fost cuprinși în învățămîntul de toate gradele un număr de 2.840.000 de elevi și studenți, cu 11 la sută mai mult față de anul 1959–1960.

Blocurile

(povestește un pionier, corespondent al gazetei)

Ne aflăm în Piața Gării de Nord, la complexul de blocuri de curînd ridicat. Blocurile au toate cîte 9 etaje, apartamente de cîte două sau trei camere și garsoniere. Deasupra blocurilor o pădure de antene de televizoare. Blocul A, scara 4, etajul 8, apartamentul 81: Dragomir Vasile. Sun:

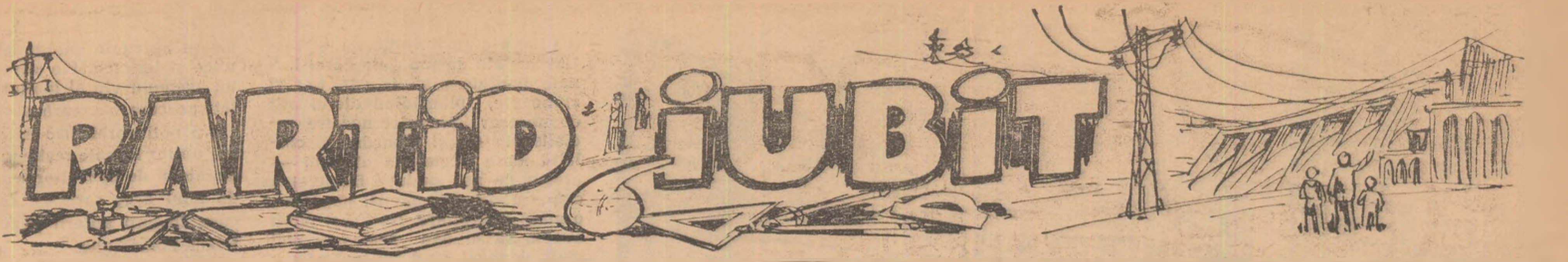
— Pe cine căutați?

— Pe dumneavoastră.

— Atunci, poftim înăuntru, mă invită o femeie tînără. Intru. Privesc în jurul meu. Primul lucru din această cameră care-mi atrage atenția este televizorul. Opt scaune tapițate cu un material mătăsos, galben, un studio, pe perete un minunat covor persan. Admir apoi bucătăria, baia, camera fetiței (Virginica este în clasa a II-a la Școala de 7 ani nr. 151, școală nouă și frumoasă, cu două etaje).

— Cu ce se ocupă soțul dumneavoastră, o întreb pe binevoitoarea mea interlocutoare.

— E muncitor tîmplar la Atelierele C.F.R. Grivița Roșie. Iar dacă te gîndești la locatarii celorlalte zeci de blocuri, cu mii de apartamente care au fost construite în ultimii ani — strungari, lăcătuși, învățători, șoferi, funcționari etc. etc. — îți dai seama că te afli în fața încă uneia din marile realizări ale puterii populare.

PARTID IUBIT

Casa pionierilor

(povestește un pionier din Onești, regiunea Bacău)

— În orașul Onești, totul este tînăr, nou. Onești înseamnă străzi frumoase, scăldate în lumina minunată a becurilor fluorescente, înseamnă cele aproape 3.000 de apartamente date în folosință pînă în prezent. Va mai însemna un frumos complex sportiv și o bază nautică pe marele lac de acumulare ce se ridică acum pe Trotuș. Va mai însemna un centru școlar profesional unde vor fi pregătite sute și mii de cadre de muncitori calificați pentru complexul industrial. Casa pionierilor este locul cel mai îndrăgit de copii. La cercul micilor energeticieni, pionierii învață să pătrundă tainele energiei electrice; pionierii din cercul de chimie au făcut cunoștință cu Combinatul chimic din Borzești, cu metodele înaintate de lucru și cu impresionantele instalații tehnice moderne. Copiii oamenilor muncii de pe șantierele și din întreprinderile orașului Onești, membri ai cercurilor Casei pionierilor, au avut ocazia să viziteze locurile de muncă ale părinților, să facă cunoștință și să se împrietenească cu muncitorii fruntași de pe Valea Trotușului.

Cei peste 500 de membri ai diferitelor cercuri de la Casa pionierilor cunosc și trăiesc zi de zi tînăra istorie a orașului lor. Pentru ca mîine să poată deveni constructori de nădejde se pregătesc azi, învățînd cu perseverență la școală și în cercurile Casei pionierilor.

1. *La începutul fiecărei vacanțe, zeci de trenuri încărcate cu pionieri și școlari pornesc din toate colțurile țării spre taberele de la mare sau munte...*

2 *O experiență interesantă la cercul de științe naturale al Casei pionierilor din Piatra Neamț.*

3. *Acești „flăcăi" de nădejde, copii ai muncitorilor de la întreprinderea „30 Decembrie" din Arad, petrec clipe pline de farmec în palatul pe care părinții lor îl denumesc, simplu, creșă...*

În casa noastră

(povestește pioniera Neurie Omer, cl. a IV-a, Școala de 7 ani, Basarabi, regiunea Dobrogea)

Sîntem 9 frați. Unii mai mari, alții mai mici. Sebai, cel mai mare dintre noi, a ajuns șef de brigadă; Seladin e tractorist la G.A.S.; Pacîi, Bagîș și cu tata sînt crescători de animale. Să vă povestesc despre trecut? „Dar tu nu-l cunoști, îmi veți spune, ești abia în clasa a IV-a". Cu toate acestea, știu multe. Mama își aduce aminte de vremurile vechi. Ea nu uită umilințele îndurate pe timpul cînd stăpîneau moșierii. Și ne povestește, ca și noi să știm cum a fost, ca să prețuim mai bine prezentul. Partidul ne-a arătat drumul cel bun, drumul desființării haturilor și al unirii în gospodării colective, el ne îndrumă zi de zi spre noi succese. Partidului îi datorăm traiul nostru fericit de azi. Seara, cînd frații cei mari vin de la gospodărie, iar noi, cei mici, ne întoarcem de la școală, mama ne întîmpină bucuroasă. Așază masa și, pe masă, avem de toate, pentru că am primit de la gospodărie produse multe. Și seara e veselă la noi. Aparatul de radio cîntă, eu, Nigeai și Binaz ne întrecem care mai de care să ne arătăm notele bune. Tata povestește cîte ceva din munca sa, apoi, Pacîi și Bagîș, care sînt elevi la cursul seral, își iau cîte o carte și învață. Și cartea parcă e mai frumoasă la lumina becului electric. De cînd am tras lumină, în casa noastră a pătruns și mai mult voia bună. Totul e luminos în vremurile de astăzi. Cît despre traiul îmbelșugat pe care-l ducem în gospodăria colectivă, vedeți și voi: am primit de la gospodărie atîtea produse încît a trebuit să mai facem încă un hambar. Știți cît este acolo? 10.464 kg porumb, 2.616 kg. grîu, sute de kilograme de legume și zarzavaturi și cîte altele. Ba, pe deasupra, am primit și peste 12.000 lei bani în mînă".

V-am povestit toate acestea pentru a vă arăta cît de fericită este familia noastră. În sat la noi, la Basarabi, sînt foarte multe familii ca a noastră.

Alocațiile de stat pentru copii au fost în anul 1960 de 1,7 miliar de lei, adică au crescut cu 12 la sută față de 1959.

O poveste adevărată

(povestește un pionier din comuna Curteni, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară)

— Cei din comuna Curteni, regiunea Mureș—Autonomă Maghiară, au pășit printre primii din țară pe calea colectivizării agriculturii. Cîte nu s-au schimbat de atunci... Oamenii au început să trăiască mai bine, în belșug. Să luăm, de pildă, familia lui Iosif Graur. Tatăl și mama sa sînt colectiviști fruntași, au primit de la gospodăria colectivă belșug de produse, au tot ce le trebuie în casă. Acum el locuiește cu ai săi în casă nouă, cu lumină electrică, cu radio. Mai mult: tatăl are motocicletă, iar fiul, pentru că iubește muzica, are pian.

La Curteni, nu numai în casa lui Martin Graur găsești pian, motocicletă, radio. Țăranii, uniți la cuvîntul înțelept al partidului au făurit o gospodărie agricolă colectivă, iar aceasta a adus în casa tuturor colectiviștilor belșug și voie bună. Peste tot, oriunde ți-ai îndrepta privirea, vezi numai case noi, și încă ce case! Din cele vechi au rămas doar trei în tot satul, ca amintire a vremurilor de demult. Bicicleta și radioul au ajuns ceva obișnuit. Motocicletele sînt vreo 20.

Dacă în 1949 în bibliotecile școlare se aflau 3.909.000 de volume, în 1959 numărul lor a ajuns la 9.382.000 volume.

Raduly Andras, fierarul gospodăriei, a cumpărat și el, zilele acestea pian pentru copiii lui: Andras și Jeno.

Copiii colectiviștilor învață să cînte la pian. Părinții lor, frații mai mari, în zilele acestea se vor înfățișa în fața urnelor să voteze. Ei vor vota pentru vremurile noastre de astăzi fericite.

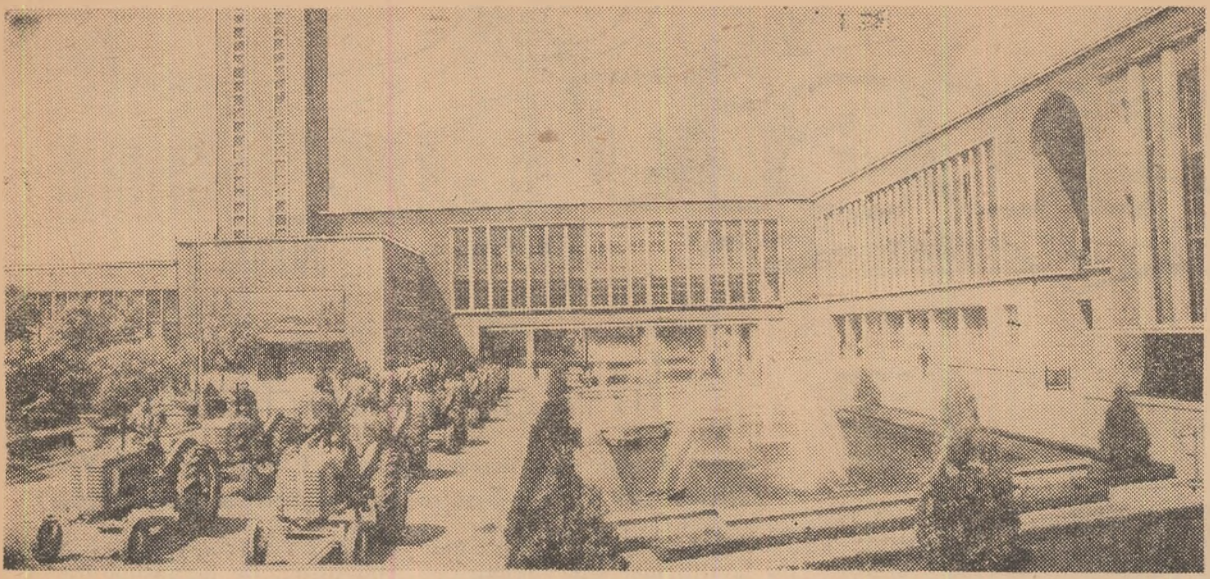

Adunarea din paginile gazetei noastre se încheie... Răsună cu putere cîntecul atît de iubit de pionierii patriei noastre: „Mulțumim din inimă partidului"... Fiecare dintre voi se gîndește, desigur, ce ar putea să facă pentru a se arăta demn de grija părintească și de încrederea pe care vi le acordă partidul. Răspunsul este simplu: învățînd cît mai bine, pregătindu-vă cu sîrguință să deveniți cetățeni de nădejde ai patriei, schimbul de mîine al constructorilor de azi. Pînă în 1965, din fondurile statului se vor construi încă 300.000 de apartamente pentru oamenii muncii, încă 15.000 săli de clasă... Realizările de pînă acum sînt grandioase. Cele care vin le vor depăși. Aveți un viitor minunat, un viitor luminos!

— La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

— Sînt gata întotdeauna!

CETATEA

Pe ogoarele patriei lucrează astăzi 43.000 de tractoare. In foto, Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Brasov.

Gospodăria agricolă colectivă a deschis țărănimii drumul unei vieți fericite. Fotografia înfățișează interiorul unei case de colectiviști din comuna Urziceni, regiunea Maramureș.

Anul trecut și-au petrecut concediul de odihnă sau au beneficiat de tratament în stațiuni balneo-climaterice, aproape 600.000 de oameni ai muncii. In foto, impunătoarele construcții înălțate în ultimul timp la Mangalia.

Statul nostru democrat popular asigură tuturor copiilor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, condiții minunate de învățătură, posibilități depline de dezvoltare multilaterală și de afirmare a capacităților creatoare.

Cine n-a auzit de Reșița — vestita „cetate de foc", ale cărei furnale înălțate pînă la cer, ard zi și noapte, plămădind oțelul atît de necesar industriei noastre socialiste! Ca și Hunedoara, cealaltă mare cetate a oțelului — orașul de pe malul Bîrzavei a cunoscut în anii puterii populare, o mare dezvoltare. De acest lucru aveam să-mi dau seama și mai mult, deunăzi, cînd am fost oaspetele metalurgiștilor reșițeni.

Pe fețele oțelarilor se citea mîndria și entuziasmul că lucrează aci, unde, prin grija partidului, s-au construit unele dintre cele mai moderne furnale.

— Mai mare dragul să vezi oțelul supus și îmblînzit de om, să știi că lucrezi într-un combinat ca acesta, tot mai modern, a spus bucuros comunistul Florea Bălan, șef topitor la oțelăria Siemens Martin.

Da, reșițenii se mîndresc pe bună dreptate cu noile turnătorii de oțel și fontă, cu impunătoarea construcție ridicată în anii noștri în care se fabrică motoarele Diesel-electrice, cu noile furnale de 700 m.c., ce se află în plină construcție. La Reșița, alături de cele două furnale moderne, automatizate, se vor construi o fabrică de aglomerare, o fabrică de utilaj greu, o secție modernă de tratament termic. Reșița va produce uriașe agregate energetice, hidraulice și termice. Ele vor constitui un exemplu viu al înaltei tehnicități pe care o crează socialismul.

Nu poți vorbi însă de grandoarea noilor furnale reșițene, fără să amintești de dezvoltarea orașului, de noul oraș care s-a înălțat acum, în anii puterii populare, în Lunca Pomostului.

SUB SOA...
PUTE...
POPUL...

CIFRE GRĂITOARE

Realizarea prevederilor planului de 6 ani, va însemna un puternic avînt în dezvoltarea economică a întregii țări, în toate domeniile de activitate. O mare dezvoltare va cunoaște producția industrială. Peste cinci ani, țara noastră va produce în mai puțin de 40 de zile atît cit s-a produs în Romînia burghezo-moșierească în întregul an 1938!

Prin mărirea salariilor și reducerea treptată a prețurilor la mărfurile de consum, salariul real va crește pînă în 1965 cu 40–45 la sută față de nivelul din a doua jumătate a anului 1959. Veniturile reale ale țărănimii vor crește cu circa 40 la sută.

Industria chimică va produce în 1965 față de 1959 de peste 14 ori mai multe mase plastice și rășini sintetice și de peste 43 de ori mai multe fibre și fire sintetice.

Pentru dezvoltarea capacității transportului feroviar, se va mări parcul de locomotive Diesel-electrice. Va fi electrificată linia București-Brașov, începîndu-se astfel procesul de electrificare a transporturilor feroviare.

Pe meleagurile Fălciului

— Acum, că te-ai odihnit, hai să-ți arăt comuna; a trecut bună vreme de cînd n-ai venit pe aici, îi zise fiului său colectivistul Ion Gheorghiu.

— Să mergem, tată. Mi-era dor să revăd locurile acestea. Mi-aduc aminte de fiecare poartă, de grădini, de ulițe...

Și colectivistul Ion Gheorghiu împreună cu Nicolae, unul din cei șapte fii ai săi, care îndrăgise meseria de zidar, ieșiră din casă.

— De strada aceasta, îți amintești? zise tatăl zîmbind.

— Păi... nu era. Pe locurile acestea știu că nu era nimic...

— Dar ce, crezi că noi am stat degeaba? Toader Coleșnicu, îl știi, cel cu cinci copii, n-avea casă și, și-a făcut. Nea Vasile Nistor, la fel. Apoi Anton și Zanet și încă atîția alții! Pe toți pot să ți-i spun, sînt mulți. Hai să vezi și școala.

— O știu foarte bine.

— N-o știi de loc, am construit una nouă.

La fiecare pas, Nicolae își dădea seama că satul nu mai era așa cum îl cunoscuse el, că străzile erau drepte, casele care de care mai frumoase. Școală nouă, cămin cultural, lumină electrică în aproape toate casele, zeci de aparate de radio... „Numai în cîțiva ani"! își spuse gîndurile cu glas tare Nicolae. „Dar colectiva s-a mărit?".

— Ehei, avem gospodărie milionară. Și la gazetă au scris despre noi, despre gospodăria „Steagul Roșu" din Fălciu, raionul Bîrlad, răspunse cu mîndrie în glas, comunistul Gheorghiu.

Cu cîtă însuflețire vorbește despre toate, cîtă mîndrie se simte în vocea lui, gîndește Nicolae. La fel de bucuros a fost și atunci cînd oamenii au hotărît să întemeieze colectiva. Intr-una din

zilele acelea se apucase el să povestească fiilor...

...Pe meleagurile acestea, unde acum este comuna Fălciu, cu mulți ani în urmă era stăpîn un moșier, căruia i se zicea Varșuta. Avea sute de hectare, așa că aducea oameni mulți de prin împrejurimi să i le lucreze. Unora le-a dat cîte o palmă de pămînt pe care să-și facă bordeie de adăpostire. „O să munciți și-o să plătiți voi"... le-a spus moșierul. Și-au rămas oamenii pe locurile acelea... Generație după generație au muncit „să răscumpere Fălciul" — alcătuirea aceea de bordeie — de la Varșuta și de la boierii care au urmat după acesta. Dar moșierii și chiaburii tot îi scoteau datori, îi sileau să le muncească pămîntul. Au fost și zile cînd țăranii au pus mîna pe secure și au vrut să-și facă singuri dreptate. „Cum, de ani de zile Fălciul nu s-a răscumpărat?" ziceau ei. Dar jandarmeria era în mîna boierilor și oricine cricnea, era bătut pînă la sînge...

— Și acum am fi trăit în mizerie, de nu era partidul să ne scoată la lumină, zise tatăl lui Nicolae, ghicind parcă gîndurile fiului său...

E. TOFAN

DE FOC

oul oraş reşiţean are cîteva i elementare, un dispensar ern, poştă, o mare sală a turilor şi un bazin acoperit. apărut străzi cu nume noi, cu nificaţii noi. Bulevardul 23 ust este cel mai modern bule- l al Reşiţei. Luminat noaptea ămpi fluorescente, îţi dă im- ia că te afli pe cel mai mo- bulevard al Bucureştiului.

Deasupra noului oraş, printre construcţii maiestuoase, se înalţă şi două blocuri turn, care se iau parcă la întrecere cu înălţimea furnalelor.

Bătrîna „cetate de foc" a devenit în anii puterii populare, un oraş tînăr, înfloritor, demn de epoca noastră socialistă.

C. MIHAI

RELE
RII
ARE

În trecut, în anii regimului burghezo-moşieresc, ţara noastră era socotită printre ţările cu cea mai mare mortalitate; pelagra, malaria şi alte boli făceau ravagii. Acum pelagra a devenit o boală care poate fi întîlnită doar în... cărţile de specialitate, iar malaria a fost lichidată. Statisticile arată, spre mîndria noastră, că R.P.R. se situează printre primele ţări din lume, în ceea ce priveşte proporţia numărului de medici faţă de populaţia întregii ţări.

Fireşte, acestea toate nu ar fi fost posibile fără ajutorul statului nostru democrat popular în pregătirea cadrelor de medici şi specialişti, în organizarea unei dese reţele sanitare, în dotarea spitalelor şi institutelor cu aparatajul medical cel mai modern etc.

În ţara noastră poate fi realizat, în prezent, tratamentul multor boli ale inimii, la nivelul celor mai înaintate centre medicale ale lumii. „Inima-plămîn artificial" instalată recent la spitalul Fundeni-Bucureşti deschide drumul către vindecarea completă a bolilor chirurgicale ale inimii.

Materialul plastic a pătruns şi în multe ramuri ale medicinii, nu numai în tehnica de laborator; materialul numit „poliuretan", poate fi întîlnit sub formă de proteze, ca înlocuitor a unor porţiuni de aortă, de artere, la mulţi bolnavi redaţi vieţii şi societăţii.

Ţara noastră este recunoscută pentru staţiunile sale balneare, unde cei bolnavi îşi îngrijesc sănătatea. În afara acestora au fost create astfel de „staţiuni" la ... policlinică. Avem astăzi policlinici în care bolnavii pot face băi de nămol ca la Techirghiol, în care ei pot face băi sulfuroase ca la Herculane sau băi cu acid carbonic ca la Covasna. Tot aici, bolnavii fac plajă iarna, urmînd tratamente cu ultraviolete sau masaje cu ultrascurte.

Pentru sănătatea oamenilor muncii

Importante sînt şi realizările obţinute în domeniul aplicării unor metode moderne de cercetare şi tratament. Astfel, în unele institute de cercetări ştiinţifice şi spitale se aplică, din ce în ce mai mult, radioizotopii, particule produse în ţara noastră. Vrem, spre exemplu, să studiem efectul şi drumul urmat în organism al unui medicament, al unei substanţe? Injectăm substanţa respectivă împreună cu anumiţi izotopi. Contoarele sau filmele fotografice înregistrează drumul substanţei, trădat de izotopii radioactivi, de razele acestora, invizibile pentru noi, dar nu şi pentru filme sau contoare.

Există şi alte aparate care înregistrează, ca pe nişte „trasoare", izotopii radioactivi injectaţi în organismul bolnav, îi înscrie grafic, sub forma unei curbe. În felul acesta poate fi urmărită uşor, spre exemplu, circulaţia sîngelui în corpul omenesc.

In cantităţi mari, particulele acestea radioactive sînt folosite în tratamentul multor maladii. Astfel, în cazul unei boli în care globulele roşii se înmulţesc peste măsură, izotopii de fosfor radioactiv, injectaţi în sînge, „bombardează" globulele roşii, reducîndu-le numărul. Tot astfel, cu ajutorul unui aparat se „bombardează" cu izotopi de cobalt radioactiv şi celulele canceroase tinere, distrugîndu-le.

Aplicarea izotopilor radioactivi în medicină, ca şi celelalte realizări amintite, sînt numai unele dintre cuceririle medicinei romîneşti, în anii puterii populare. Ele au drept scop vindecarea bolnavilor, apărarea sănătăţii tuturor oamenilor muncii.

Dr. GH. BUBUIANU
cercetător ştiinţific
Institutul Medico-Farmaceutic
Bucureşti

ARTIŞTII UZINEI

ectacolul a plăcut tuturor. ı să hotărăşti cui i se cuvin e mai întîi: interpreţilor pie- dansatorilor, tarafului, corişş? Au fost aplaudaţi deopotri- din inimă, de spectatorii so- din toate secţiile uzinei.

ar cine sînt talentaţii artişti? e un ansamblu venit să dea pectacol pentru muncitorii u- „Timpuri noi"? Aşa ai cre- acă n-ai fi în sală. Spectato- cunosc însă atît de bine pe de pe scenă încît îi strigă a- a pe nume, familiar.

rolul comisarului din piesa Tudorache, jos Tudorache!" ă cu mult talent un tînăr. Bravo Chiriţă! Bravo Ioane! ă în cor cîţiva spectatori. -i mai arde!... Unul, mai în ă, adaugă: — E de la noi, a montaj. Straşnic băiat!

Personajul de pe scenă e interpretat de tînărul montor fruntaş Ion Chiriţă. Împreună cu ajustorul Aurel David, cu funcţionarul Vasile Constantin şi alţii din uzină, satirizează farsa alegerilor de odinioară. Ei fac parte din brigada artistică de agitaţie şi au îndrăgit teatrul ca şi meseria lor.

Ritmul înverşunat al dansului te fură. Îţi plac aceşti tineri plini de vioiciune, de o veselie molipsitoare. Cine sînt ei? Cu puţină vreme înainte, pe Ion Constantin, flăcăul acela care chiuie de mama focului, l-ai fi aflat turnînd în forme şuvoiul de fontă topită; pe Nicolae Badea l-ai fi găsit învîrtind sub ciocanul de la forjă metalul înroşit; pe Eugenia Cioc, — mînuind cu îndemînare strungul, pe Constanţa Ştefan aplecată asupra unui desen tehnic.

Uşor îi recunoşti şi pe muzicanţii din taraful de muzică populară. Costică Ioniţă, Ion Stănescu, Ion Gref, Constantin Căpitanu şi ceilalţi lucrează ca muncitori şi tehnicieni aici, în uzină.

Cîntecele populare, dansurile măiestre, muzica uşoară, teatrul, au devenit a doua pasiune pentru zeci şi zeci de muncitori, tehnicieni şi funcţionari ai uzinei „Timpuri Noi". Ei au pregătit un frumos spectacol pe care-l vor prezenta în faţa alegătorilor în ziua de 5 martie, cînd poporul nostru îşi alege deputaţii pentru Marea Adunare Naţională şi în Sfaturile populare dintre cei mai iubiţi fii ai săi.

ION STAVARUŞ

Numai în 8 minute

elul stăpînit de forţa omului ivălit din cuptor într-un rîu oc împlîntînd în aer milioane cîntei. Oţelăria s-a luminat ată feeric. Pe chipurile mun- ilor se citea, ca întotdeauna semenea clipe, bucuria izbîn- Alături de ei, inginerul Oscar chan. Se bucura şi el. Oţelul at în căldarea enormă bol- sea ca un vulcan.

iaşă, acoperită cu o aureolă oc, căldarea fu apucată de ıl macaralei şi dusă spre co- ...

Dar s-a auzit un strigăt! Era glasul utemistului Oscar Draschan — inginerul. Cei din jur s-au uitat la el, miraţi. Acesta le-a făcut cîteva semne. Totul s-a petrecut cu o repeziciune uimitoare. O macara din celălalt capăt al oţelăriei, a pornit spre ei. „Pisica" (cîrligul) acesteia a intrat în funcţiune. O căldare, gata încălzită, s-a oprit lîngă cea plină cu oţel. Cu atenţie dar cu repeziciune, căldarea a fost golită. Totul s-a petrecut în 8 minute. Utemistul Oscar Draschan şi-a făcut datoria. El a observat la timp defecţiunea: oţelul începuse să perforeze căldarea în care fusese turnat la început.

Datorită utemistului Oscar Draschan şi a echipei de muncitori din schimbul doi de la Oţelăria Siemens Martin-Reşiţa, nici un gram din oţelul, atît de necesar industriei noastre socialiste, nu s-a pierdut.

AL. MIHU

Ne-am mutat în CASĂ NOUĂ

— Dorule... Doru!... Trezeşte-te! Auzi, Dorule?... Sst! E devreme, abia a răsărit soarele, dar m-am gîndit aseară să ne aranjăm noi camera. Va fi o surpriză plăcută pentru mama! Vrei? Ea e cam obosită, de ieri, cu mutatul...

Cei doi fraţi începură, în linişte, aranjatul mobilierului. Patul l-au lăsat pe loc. Şifonierul însă nu stătea bine lîngă fereastră. În locul său au aşezat biblioteca. Era mai bine aşa, pentru că lîngă fereastră trebuia pusă masa-birou, şi astfel biblioteca le era mai la îndemînă.

— Aşa, acum să ştergem praful şi gata! Stai, stai, că am uitat covorul! E pe coridor.

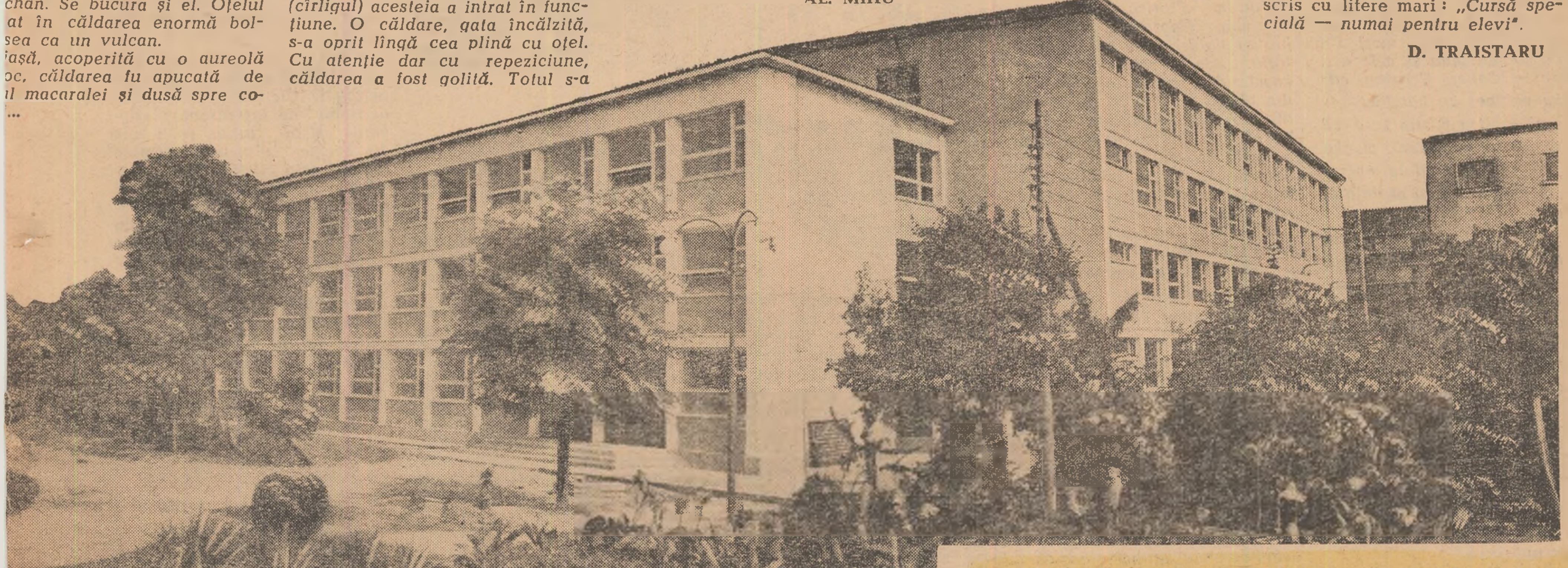
Ieşiră amîndoi tiptil şi tot tiptil au intrat în cameră cu un covor mare, nou. Îl desfăşurară de-a lungul camerei, privindu-l cu admiraţie. Şi de bucurie făcură cîteva tumbe pe puful covorului!

★

După plecarea soţului la mină şi a băieţilor la şcoală, Cornelia Marincan continuă să facă rînduială în frumosul lor apartament din noul cartier de locuinţe „Livezeni" din Petroşeni. Dormitorul, compus numai din piese noi, aranjate cu mult gust, căpătă o notă de intimitate familiară prin aşezarea unei carpete deasupra studioului. Cînd intră în camera copiilor, surpriza se transformă într-un sentiment de duioşie. Înţelese gestul băieţilor. Aici nu mai era nimic de aranjat. Ba da! Pe un loc al bibliotecii, lăsat liber, era o hîrtie, un bilet: „Pentru tăticu, dacă vrea să înveţe cu noi". Cornelia aduse caietele şi cărţile soţului său (acesta urmează cursul seral al şcolii de maiştri mineri) şi biblioteca fu completată.

Cornelia rămase cu gîndul la băieţii ei. Fără să vrea, gîndurile o purtară în trecut, în copilărie. Copilărie fără bucurii, neagră ca şi funinginea ce îndolia cocioabele minerilor din Valea Jiului. Ea n-a avut un dormitor cum au azi copiii ei, s-a mulţumit cu un colţ în cămăruţa dărăpănată a părinţilor, căci ce-i putea oferi mai mult tatăl ei, minerul vlăguit de exploatare? Dar setea de învăţătură, cum putea fi potolită? Au încercat părinţii, cu un efort mare, s-o ţină la şcoală, la Petroşeni, dar numai cîteva luni. Cu ce să-şi fi terminat şcoala, cu ce? Căci numai trenul pînă la Petroşeni era o povară. Azi însă, azi... Şi gîndurile îi fură întrerupte de oprirea unui autobuz în staţie. Pe cabină sta scris cu litere mari: *„Cursă specială — numai pentru elevi"*.

D. TRAISTARU

Pînă la sfîrşitul planului de şase ani sînt prevăzute să se construiască circa 15.000 săli de clasă. În foto, noua şcoală elementară de 7 ani de pe B-dul Tolbuhin din Capitală, dată în folosinţă de curînd.

Pretutindeni, din sălile de studiu, se aude muzică. Copiii învață să descifreze sunetele și minunățiile muzicii.

Pe Marc Aurel, din clasa a VII-a, îl găsești mai întotdeauna într-o sală repetînd. Cîntă, și figura lui frumoasă se concentrează asupra partiturii. Aurel are 13 ani. Cu trei ani în urmă și-a luat fluierul său drag sub braț și de acolo, din vîrful munților, împreună cu tatăl său, a venit la Cluj. Aici, la școala de muzică a dat examen. A cîntat o doină și două jocuri de prin părțile Mărieșului, de unde este și pe care le iubește atît de mult. Poate că și dragostea pentru locurile natale l-a făcut să cînte atît de frumos!

Juriul a fost de părere că Marc Aurel, fecior de moț, din vîrful muntelui, are talent și că trebuie să învețe să cînte. Acum, Aurel răspunde încrederii și speranțelor celor care se îngrijesc de el prin notele sale bune, prin pregătirea tot mai atentă a lecțiilor.

Iosif Erincz, alt elev al școlii de muzică, are 12 ani și este în clasa a V-a, la vioară. E fiu de miner și vine de departe, din comuna Băiuț, raionul Lăpuș. În urmă cu patru ani, cînd a venit la școală, era sperios. Era mic, și Maramureșul atît de departe...

Anul trecut a fost la București La cel de-al IV-lea Festival al elevilor din școlile de muzică, a primit o diplomă pentru frumoasa interpretare pe care a dat-o unui „Menuet“ de Haydn.

Fiul de țăran moț și fiul unui miner învață la Școala de muzică. Aceasta nu mai este de ani de zile o noutate în țara noastră. Arta și-a deschis larg porțile pentru a-i primi pe ei — fiii muncitorilor și țăranilor.

Copiii patriei noastre își făuresc azi vise frumoase. Și visele lor prind viață, cresc, o dată cu cei ce și le făuresc, pentru că partidul veghează la îndeplinirea lor.

OANA MAGDU

Voința a învins

Intr-o recreație, ca în orice recreație, copiii vorbeau despre cîte toate. Fiecare cu pasiunile lui. Așa se făcu că Drăgulin Florica, Anastase Mariana și încă vreo cîteva fete din clasa a VII-a B, de la Școala de 7 ani nr. 10, din Buzău, discutau cu aprindere despre... sport. Și pentru că ele erau cele mai mari din școală, se credeau și cele mai puternice. Capete Cristina, căpitana echipei de handbal-fete a clasei a VI-a B știa însă că are o echipă puternică, și mai ales că, atunci cînd te antrenezi în mod serios și ai voință, învingi.

— Vom vedea atunci cînd va fi campionatul pe școală cine va cîștiga întrecerea, spuse Cristina.

— Dar nu uitați că noi sîntem într-a VII-a!

— Vom vedea!

Nici Cristina, nici celelalte fete din echipă n-au uitat acest lucru.

Cum terminau de pregătit lecțiile, fetele și alergau pe terenul de sport. Învățau pasele, tragerile la poartă, antrenau apărarea.

★

Campionatul a început. Rînd pe rînd, au fost susținute meciurile. Dar iată și ultimul, „meciul cheie“, meciul de handbal între clasele a VI-a B și a VII-a B. După tradiționalele strîngeri de mînă și schimbul de flori, arbitrul anunță începerea jocului. Primele mingi, primele victorii. Drăgulin Florica, Anastase Mariana, Georgescu Victoria, luptau hotărîte să obțină victoria. Atacul este de data aceasta din partea lor. Fetele din clasa a VI-a B luptă cu dîrzenie dar... Egalitate — 3—3! Acum lupta este și mai strînsă. Arbitrul se uită mereu la ceas. Încă un minut, încă două și scorul rămîne tot la egalitate. În sfîrșit... gol! Cu trei minute înainte de terminarea meciului, pioniera Capete Cristina a marcat golul victoriei. Ovațiile nu mai contenesc. Cristina își îmbrățișează prietena și tovarășa de echipă, pe Costache Cornelia, care în tot campionatul n-a primit decît trei goluri.

Despre sfîrșitul discuției începută într-o anume recreație n-ar avea rost să vă mai vorbesc. Fetele dintr-a VII-a s-au convins singure — pierzînd meciul cu a VI-a B, că întotdeauna, chiar atunci cînd adversarul este mai puternic, voința și antrenamentul înving.

G. KELNER

Dragoste și recunoștință

Se învecinează cu strălucirea stelelor, seara, prisosul de lumină din ferestrele noilor blocuri. Suite cu netezimi de floare, albastre ori albe, către înălțimi, casele acestea ale noastre, tovarășe pionier, sînt mereu mai frumoase, mereu mai multe. Numai în anul de care mai adineauri ne-am despărțit — 1960 — s-au zidit, cu cheltuiala statului camere spațioase, și bucătării, și băi cu faianță lucitoare pentru încă 26.000 de familii. Te văd și pe tine, prietene, într-o asemenea cameră așezată spre șipotul de soare al ferestrei, învățîndu-ți în liniște și la căldură lecțiile . Dăruindu-te muncii tale, visurilor dragi, cugeți printre acestea și la bucuria pe care ți-au zămislit-o, ție și atîtor mii de copii — harnicii constructori. Meșteri fauri au așezat—din temelie în gurguiul acoperișului — mîndrețea de școală nouă pe care, la întîia înfățișare, nu știai cu ce palat s-o asemuiești. Alți meșteri — ai oțelului plămădesc zi și noapte, în cuptoarele Reșiței și Hunedoarei, calupuri fierbinți. Ele s-or preface în locomotive puternice — al căror șuier cheamă mereu în amintire plecările spre tabără — ori în mașini năzdrăvane care țes trîmbe cît drumul, de pînză moale. Mii și mii de oameni, stăpînind zimții și suveicile mașinilor, mistria, calapodul sau brațul zvelt al macaralei, făuresc frumusețile care te impresoară și de care te bucuri.

Toate acestea, tovarășe pionier, se oglindesc, clipă de clipă, ca un cer primăvăratic, în ochii și în inima ta. Că, pas cu pas, aduni și afli, ca o neostenită albină, faptele zilelor. Că așa cum zburătoarea mică zămislește din colindul ei grăuntele scump, de miere, asemenea încolțește în inima ta un îndemn. Indemnul să calci pe urmele harnicilor făurari, să desprinzi cu sîrguință roadele învățăturii și științei, să ajuți — cu modestie și după putere — la toate cîte se fac.

Știu aceasta. Ingăduie-mi dar să dăm laolaltă slavă, și recunoștință, și dragoste adîncă partidului, făuritorul timpurilor acestea, prielnice avîntului spre culmi.

VASILE MÂNUCEANU

Prietenii năvălesc gălăgioși pe ușă:

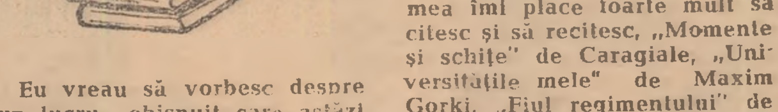
— Vii? O să încingem un meci grozav!

— S-a făcut, dar... mai întîi să-mi termin problema la matematică! Atît mi-a mai rămas pentru azi. Pe urmă, jucăm cît poftiți!

...Un răspuns cît se poate de nimerit, nu-i așa?

★

Incă o notă bună! Pioniera Dobrici Maria, din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 4 din București, a făcut o izbutită lucrare scrisă la limba romînă.

Eu vreau să vorbesc despre un lucru obișnuit care astăzi este la îndemîna tuturor — cartea. Pentru noi, copiii de astăzi, datorită realizărilor înfăptuite sub conducerea partidului, cartea a devenit un lucru obișnuit. Imi plac foarte mult cărțile. Citesc cărți și din biblioteca sătească, și din cea școlară, dar îmi place să am biblioteca mea personală. Incă din clasa a IV-a am început să-mi cumpăr cărți. Azi una, mîine alta, și la un moment dat am ajuns să am o mică bibliotecă alcătuită din 30 de volume literare și 12 de știință și tehnică. Din biblioteca mea îmi place foarte mult să citesc și să recitesc, „Momente și schițe" de Caragiale, „Universitățile mele" de Maxim Gorki, „Fiul regimentului" de Valentin Kataev, „Rachetele sovietice cuceresc Cosmosul" și altele.

Luînd ca exemplu cuvintele marelui scriitor sovietic Maxim Gorki, care a spus: „Cartea înaripează inimile și gîndurile noastre cu sentimentul dragostei față de lume, față de om", voi căuta să citesc cît mai mult. Iar biblioteca... biblioteca mea mică se face mereu mai ...mare!

VASILE P.
cl. a VII-a
Scoala de 7 ani
com. Sacul, reg. Banat

Micii naturaliști din Bascov

Cunoașteți cu toții condițiile de participare la Concursul micilor naturaliști? Da? Veți putea recunoaște deci în cele de mai jos că tocmai despre acest tradițional concurs pionieresc este vorba. Participanții? La început, cei din cercul micilor naturaliști, iar apoi toți pionierii unității. Ei sînt pasionați, iar notele la științe naturale pot dovedi cel mai bine acest lucru. Gagiu Gheorghe (președintele unității), Bibireață Vasile, Stan Marin, Sorescu Dan, sînt printre cei mai pasionați mici naturaliști.

Am citit cîteva „caiete de observație științifică asupra plantelor cultivate pe lotul școlar", care le aparțin.

„Întrucît în gospodăria colectivă din comuna noastră există o preocupare deosebită pentru cultura legumelor — scrie în caiet — ne-am luat sarcina să observăm cele mai bune condiții de cultivare a acestora".

Urmează apoi un întreg studiu despre cultivarea roșiilor: fără îngrășămînt — cultură slabă; cu îngrășămînt — roșii pînă la 300—350 grame; repicate, nerepicate, cu mai multe prășile, cu mai puține prășile, cu arac, fără arac... Dezvoltarea plantelor este minuțios urmărită și notată pe etape.

Un alt caiet se ocupă de cartofi (plantări cu un ochi — cu mai multe ochiuri, cu coajă, cartof întreg, cuiburi în pătrat)... Și iar observații științifice...

Caietul următor aparține unui grup care s-a ocupat cu aclimatizările. Rezultatele sînt deosebit de interesante: căpșuni, ricin, tutun, (nici una din aceste culturi nu creștea înainte prin părțile acelea).

V-ar interesa, poate, cu ce se ocupă la ora asta micii naturaliști din Bascov? Iată: cu încercarea puterii de germinație a semințelor în pămînt, pe tifon, în apă (studiu științific), cu încercări de iarovizare a semințelor de grîu și a cartofilor. Pentru primăvară: proiectul de reorganizare a lotului școlar în vederea studierii altor legume și plantarea unui lot de puieți.

A. WEISS

Pentru 8 MARTIE

O dată cu cele dintîi raze ale primăverii soseşte şi sărbătoarea de la 8 Martie — Ziua internaţională a femeii. În această zi, glasul femeilor de pe întreg pămîntul se ridică mai unit în apărarea liniştei căminelor lor, a vieţii şi fericirii copiilor, împotriva celor ce vor să tulbure pacea lumii.

Pentru sărbătoarea aceasta se pregătesc şi femeile din patria noastră. Muncitoarele din uzine şi fabrici, din instituţii şi de pe ogoare întîmpină Ziua internaţională a femeii cu noi şi nenumărate succese în muncă. Dar, ziua de 8 Martie, ziua mamelor dragi, a învăţătoarelor voastre, trebuie s-o întîmpinaţi şi voi cum se cuvine. Desigur că mulţi dintre voi, pionieri şi şcolari, vă pregătiţi de mult pentru această sărbătoare. Parcă văd că într-o adunare de detaşament aţi hotărît ca în fiecare zi să veniţi toţi cu uniformele curăţate şi călcate de voi, să fiţi mai disciplinaţi. Unii au venit cu ideia de a pregăti buchetele de ghiocei şi toporaşi tovarăşei învăţătoare şi tovarăşei instructoare. Alţii s-au gîndit că şi notele bune vor fi un dar, o bucurie de ziua mamelor lor. „Pentru aceasta trebuie să învăţăm foarte bine, să luăm numai note foarte bune".

Tot pentru mamele voastre, pentru tovarăşele învăţătoare, instructoare puteţi pregăti şi alte daruri. Iată, mulţi dintre voi învăţaţi la Casa pionierilor cum să lucraţi cu traforajul. De data aceasta aveţi prilejul de a verifica priceperea voastră executînd cît mai frumos suporturi de şerveţele sau de fotografii, tăviţe de placaj. Cei care frecventează cercul de desen pot pregăti semne de cărţi. Pentru aceasta alegeţi cîteva motive naţionale, cîteva flori, albăstrele şi margarete, de pildă, pe care să le desenaţi pe panglică albă sau colorată. Şi cei care merg la cercul mîinilor îndemînatice pot pregăti lucruri drăguţe. Pot face buchețele de ghiocei şi viorele artificiale. Pe lîngă toate acestea fetele mai pot lucra şerveţele şi batiste, şorţuleţe de bucătărie, aşa cum au învăţat la cercurile de cusut. Şi ele pot înfrumuseţa lucrurile lor cu flori şi motive naţionale.

Aceştea sînt numai cîteva din obiectele pe care le puteţi dărui mamelor voastre, învăţătoarelor, instructoarelor sau colegelor de clasă.

NE PREGĂTIM PENTRU ALEGERI

Învăţătoarea Elena Rusu este candidată a F.D.P. în circumscripţia electorală comunală. Zilele trecute, pionierii unităţii noastr s-au întîlnit cu tovarăşa învăţătoare. Ea ne-a povestit despre realizările regimului democrat popular în raionul nostru, despre schimbările adînci petrecute în viaţa oamenilor din comună. Pentru ziua de 5 martie noi am hotărît să pregătim un foarte frumos program artistic pe care să-l prezentăm în faţa părinţilor noştri, a alegătorilor. Iar fraţilor noştri mai mari, utemiştilor şi tinerilor care votează pentru prima oară, le vom transmite din partea unităţii noastre de pionieri sincere şi calde felicitări.

LUJERDEAN GEORGETA
com. Măcin
raionul Gherla, Cluj

●

Programul artistic pe care îl pregătim pentru ziua de 5 martie este compus din cîntece şi poezii închinate partidului nostru drag, patriei noastre socialiste. Vom cînta viaţa fericită a părinţilor şi copiilor, bucuria de a trăi într-o ţară liberă, mereu înfloritoare. De asemenea, din program face parte şi piesa într-un act „Sus Tudorache, jos Tudorache" care satirizează felul în care se făceau alegerile în trecut.

LEPĂDATU COSTICĂ
com. Măxineni
raionul Brăila, Galaţi

●

„Partidului slavă", „De-o vîrstă cu Republica", „Sîntem a ţării primăvară"... Sînt doar cîteva din cîntecele corului şcolii noastre la care se fac intense repetiţii. Pe lîngă cor echipa noastră de dansuri repetă jocuri populare, specifice regiunii noastre, iar cei mai talentaţi elevi învaţă poezii. Vrem ca programul artistic pe care îl vom prezenta în ziua alegerilor de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională şi Sfaturile populare să fie cel mai frumos program prezentat de pionieri pînă acum

VICTORIA SCUTEA
com Hocrich
raionul Agnita, Braşov

●

În afara programelor artistice pe care pionierii unităţii noastre le vor prezenta în ziua de 5 martie, ei au mai hotărît să facă încă un lucru. Unii pionieri, printre care Anghel Maria, Davidiu Ion, Barbu Maria, Cone Elena şi alţii ai căror vecini au copii mici au hotărît ca în ziua de 5 martie, atunci cînd părinţii acestora vor fi plecaţi să voteze, ei să stea cu copiii.

Din timp ei s-au sfătuit să le facă copiilor diferite jucării din carton, hîrtie, astfel ca micii lor prieteni să se joace în voie în timp ce părinţii lor vor fi la vot.

GRIGORE CONSTANTIN
Şcoala medie Băbeni
raionul Rm. Vîlcea, Argeş

Adrese ale pionierilor sovietici

Ei vor să corespondeze cu voi

С.С.С.Р.
Сталинградская обл
Палласовский район
с. Савинка
Борисенко Наде

С.С.С.Р
Полтавская обл.
Глобинский район
станция Рублёвка,
село Б-Погребы
Семыкобяле Виктору Александровичу

С.С.С.Р.
Сурхан — Дарьинская обл.
гор. Денац ул. Советская
школа № 2 им. «Ахунбабаев»
Коллектив 7 «в» класса

С.С.С.Р.
Октябрьский район
гор. Новосибирск
2-я Обская дом № 144
Симонахину Владимиру

С.С.С.Р
Саратовская обл
2 Энгельс 2
4 средняя школа 6 «г» класс
Веряскиной Аси

С.С.С.Р
Брянск
пер. Брянский дом 64 кв. 1
Шиатковой Г. И.

PRIMII IN SPORT, PRIMII LA ÎNVAŢATURĂ

Şcoala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" se află în centrul oraşului Craiova. Pionierii din această şcoală sînt cunoscuţi ca buni sportivi. Cercetind jurnalul unităţii, poţi vedea că în majoritatea concursurilor la care au participat s-au situat pe primele locuri. În cursul anului trecut, de pildă, au obţinut locul I la baschet (atît la băieţi cît şi la fete) şi locul I la tenis de masă, în cadrul unei competiţii închinate celui de-al III-lea Congres al partidului. Colectivul de conducere al unităţii se ocupă ca fiecare pionier să facă sport, ca antrenamentele să se desfăşoare cu regularitate. De asemenea, colectivul de conducere al unităţii are grijă ca sportul să meargă mînă în mînă cu învăţătura. Pentru a face parte dintr-o echipă reprezentativă a unităţii trebuie să fii nu numai bun sportiv, ci şi fruntaş la carte. Martin Lazăr, din clasa a VII-a A a cîştigat cupa şcolii la tenis de masă, şi în acelaşi timp, este printre cei mai buni la învăţătură. Majoritatea sportivilor din şcoală au rezultate bune nu numai în foile de concurs ci şi în cataloage. Atunci cînd Constantin Mircea, din clasa a VII-a C, a răspuns slab la matematică, colectivul de conducere al detaşamentului i-a luat dreptul de-a mai participa la întrecerile sportive, cu toate că Mircea, ca un atlet şi un handbalist bun ce este, contribuie mult la victoriile echipei sale. Tudor Maria, preşedinta unităţii, a început să-l ajute la învăţătură pe Mircea, pentru a-şi îmbunătăţi notele. Şi Daşcu Marin a păţit la fel: luînd cîteva note proaste la rînd, a fost scos din echipa de fotbal a detaşamentului. Aceasta i-a dat de gîndit. Acum, micul fotbalist a devenit mult mai silitor: îmbină în chip fericit sportul cu învăţătura.

Este tocmai ceea ce trebuie să urmărească toţi membrii echipelor sportive.

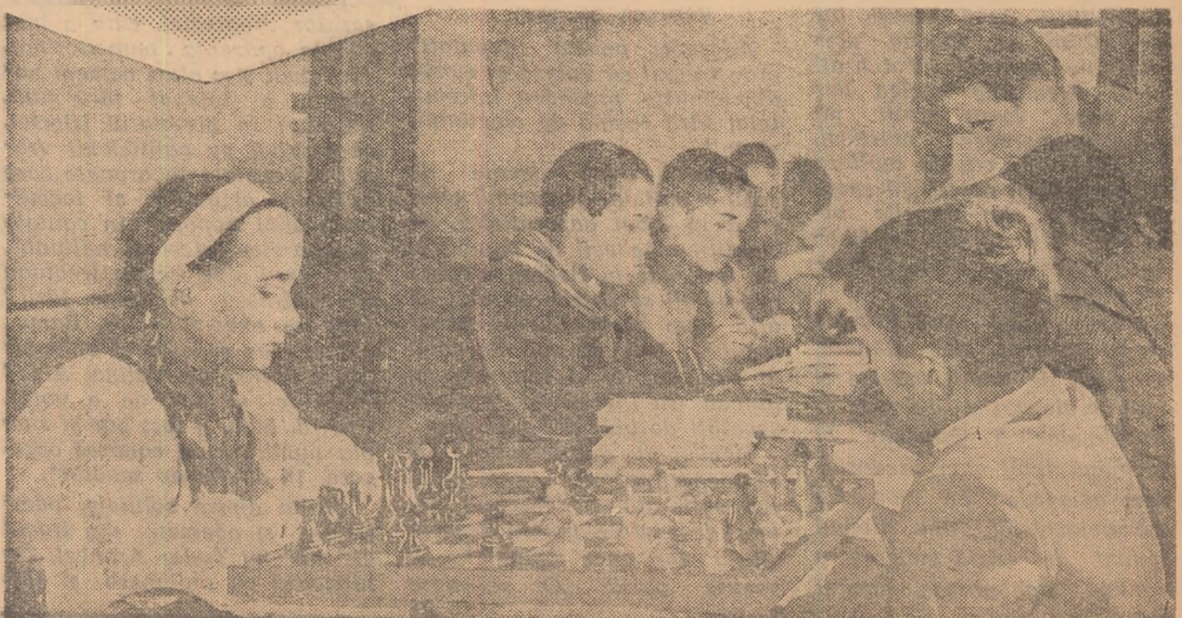
AL. MIHU

Invitaţie la spectacolul „In jurul lumii pe... patine"

Acum cîteva zile i-am revăzut pe prietenii noştri din Republica Democrată Germană, pe cei 30 de pionieri membri ai ansamblului de patinaj artistic „Stele polare" din Berlin. De data aceasta patinatorii germani au prezentat pe patinoarul artificial din parcul „23 August" un spectacol nou, intitulat „În jurul lumii pe... patine". Mulţi dintre pionierii bucureşteni au ţinut să-şi revadă prietenii încă din zilele premergătoare primului spectacol. La antrenamente poţi să stai de vorbă mai uşor decît în ziua spectacolului. Pionierii germani şi-au încîntat prietenii prin demonstraţii de patinaj artistic. Brigitte Weise şi Mihael Brychcy au executat un minunat dans german, Helga Zivy, care în ziua sosirii la Bucureşti a împlinit 10 ani, Sybille Stollig, Brigitte Gomoluch, surorile Elen şi Helga Musigh şi Silvia Rakov au interpretat dansuri populare din ţara noastră şi din alte ţări.

Spectacolele au început abia acum două zile, aşa că şi voi aveţi prilejul să-i vedeţi pe talentaţii patinatori din ţara prietenă.

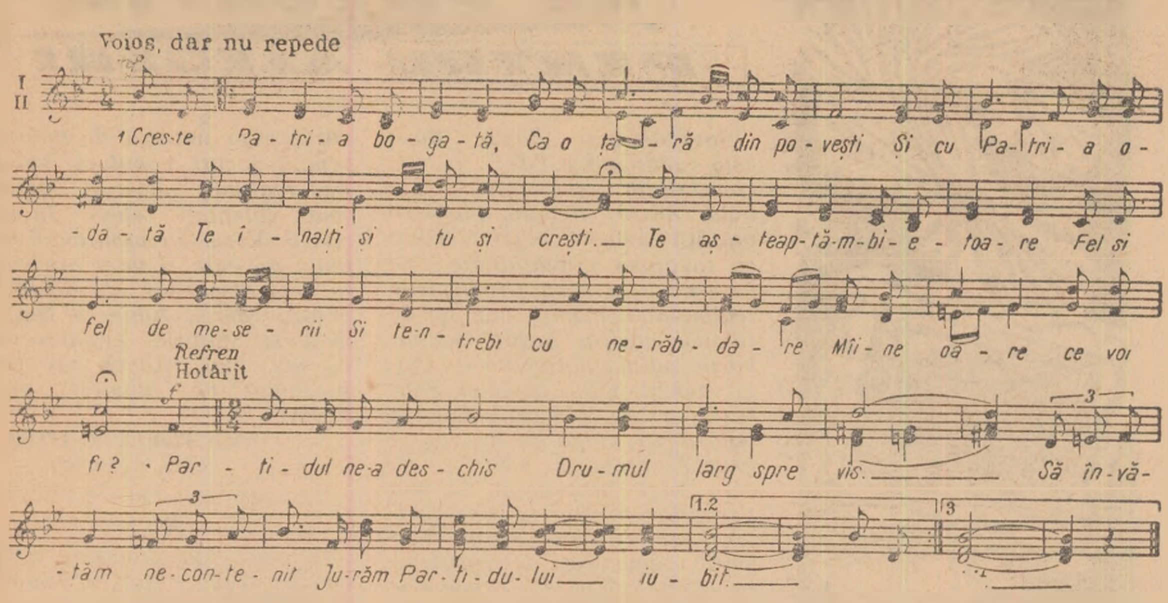
In unitatea de pionieri din comuna Ştefan cel Mare, regiunea Bucureşti, se desfăşoară un pasionant campionat de şah.

Jurăm partidului iubit

Muzica: MATEI SOCOR

Versuri: CONSTANTIN TEODORI

Dragi copii, veți avea posibilitatea să învățați mai ușor acest cîntec, ascultîndu-l la radio, miercuri 8 martie pe programul II, la orele 17, în cadrul emisiunii „Cîntece pionierești".

Crește patria bogată,
ca o țară din povești
și cu patria odată
te înalți și tu și crești.

Te așteaptă-mbietoare
Fel și fel de meserii
Și te-ntrebi cu nerăbdare:
„Miine oare ce voi fi?"

Refren: Partidul ne-a deschis
drum larg spre vis.
Să învățăm necontenit
Jurăm partidului iubit!

Poate miine-ntr-o uzină
priceput strungar să fiu
sau c-o sprintenă combină
s-adun griul auriu.

Să ridic mărețe schele
— ca un gînd înaripat —
sau să urce către stele
cîntul meu înflăcărat.

Refren

Poate miine-n școala noastră
Eu voi fi învățător
Sau pe marea cea albastră
Marinar cutezător.

Mii de visuri îndrăznețe
Aripi largi azi și-au deschis
Miine-n fapte vii, mărețe,
Vom preface-al nostru vis.

Refren

Partidului

Sub ramurile tale viguroase
Ne înălțăm mlădițele, voioși,
Ca-n primăveri de muncă luminoase
Să batem drumul larg, victorioși.

Spre viitor ni-i calea însorită,
De steagul roș' văzduhul ni-i aprins.
Slăvită fii văpaie, tu, slăvită,
Că inimile noastre le-ai cuprins.

Ni-s pașii încă mici și slab ni-i glasul
Dar tu, cînd părintește ne ridici,
Noi iți simțim și inima și pasul,
Și ne-nălțăm destoinici și voinici.

Și e firesc — în prag de primăvară —
Să preacinstim triumfătorul Mai
Cînd te-ai născut din vrerea proletară,
Avîntul fără margini să ni-l dai.

GHEORGHE SCRIPCA

In sala Marii Adunări

Aud un freamăt viu ca un talaz —
Lumina se răsfrînge — de beteală —
Peste mulțimea adunată azi
Sub arcul bolții — aici în marea sală.

Aicea sînt vestiții mei strungari,
Mecanici, oțelari — și-aici sînt iarăși
Colectiviști, poeți și cărturari;
Aleșii țării: cei mai buni tovarăși!

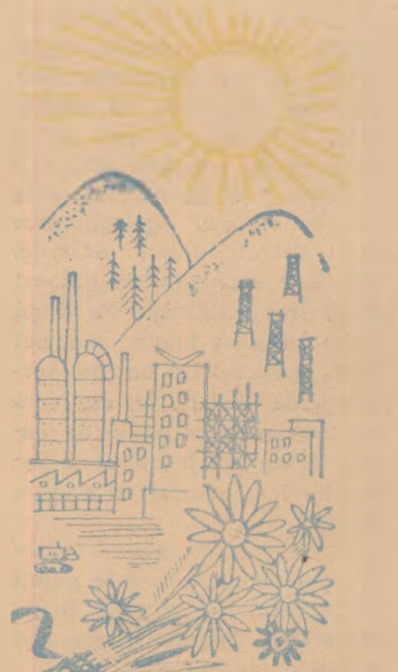
Dînd fericirii noastre, cinste, preț.
In munca lui îl văd pe fiecare,
Iar munca i se revarsă îndrăzneț
In fericirea țării — ca-ntr-o mare.

Și văd cum se ridică spre înalt
Masive blocuri, sonde, mii de schele,
Furnale dînd tăriilor asalt
Sub cerul însorit al țării mele.

Peste caiete-și trece-al său creion
Invățătoarea — și sub dulcea rază
Desprinsă din lumina de neon
Văd arhitectul harnic cum lucrează.

In sală sînt vestiții mei strungari
Mecanici, oțelari — și-aici sînt iarăși
Colectiviști, poeți și cărturari —
Aleșii țării: cei mai buni tovarăși!

IOAN MEIȚOIU

Vă recomandăm filmul

„Cu orice preț"

Marele Război pentru Apărarea Patriei a lăsat urme adînci în inima oamenilor sovietici. De aceea, este și firesc ca el să continue a constitui o sursă principală de inspirație pentru realizarea unor valoroase opere de artă, printre care și numeroase filme.

La baza scenariului filmului „Cu orice preț", realizat de Studioul cinematografic din Ialta, stă o faptă autentică pe care au săvîrșit-o în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei doi pionieri sovietici, doi din milioanele de oameni sovietici — copii, tineri, vîrstnici și bătrîni — care au înfruntat fascismul. Centrul ilegal din Nikolaev a intrat în posesia unor date deosebit de prețioase privitoare la o mare acțiune militară a hitleriștilor. In cel mai scurt timp ele trebuie aduse la cunoștința comandamentului Armatei Sovietice. Prin radio datele pot fi interceptate. Singura soluție este ca ele să fie trecute de către cineva peste linia frontului și predate comandamentului. Această misiune este încredințată de partid pionierilor Vitea și Șura. In prezența învățătoarei lor, primind această sarcină, cei doi pionieri depun un jurămînt: „Vom muri, dar vom îndeplini misiunea". Dar nu acest legămînt trebuie să-i călăuzească în acțiune. Partidul, prin glasul comandamentului centrului ilegal din Nikolaev, dîndu-le această misiune le cere să trăiască. Ei trebuie să trăiască o viață nouă, fericită. „Da — răsună ferm glasul pionierilor — vom îndeplini misiunea și vom rămîne în viață".

Filmul relevă acel puternic spirit de sacrificiu al pionierilor ca și al tuturor oamenilor sovietici, acea dăruire totală, acea luptă cu orice preț pentru victoria cauzei drepte care a constituit și constituie și pentru pionierii noștri un luminos exemplu.

AL. I. V.

Alegerile de altădată oglindite în operele scriitorilor noștri

Deși sînteți la vîrsta cînd cravatele roșii vă flutură la gît, importantul eveniment al alegerilor de deputați vă atrage și căutați să-i înțelegeți însemnătatea. Ca să se construiască noi fabrici și uzine, locuințe, școli mari și luminoase în care să învățați avînd manuale gratuit, parcuri și terenuri sportive unde să vă jucați și să vă recreați, pentru tot ceea ce se face de către partidul și guvernul nostru ca viața noastră să fie mai bogată și mai frumoasă votează părinții și frații voștri mai mari.

Dar nu totdeauna a fost așa. Altădată, în trecut, cînd în țara noastră nu erau stăpîni oamenii muncii, ci moșierii și capitaliștii, aceștia hotărau soarta țării după bunul lor plac. Cum se făceau alegerile pe atunci? Voi n-ați apucat vremurile acelea dar cei care le-au trăit au lăsat numeroase mărturii. Le găsim în cărțile multora dintre scriitorii noștri. Să scoatem, așadar, din rafturile bibliotecii cărți cu file îngălbenite de vreme și să le întoarcem paginile...

Iată cea mai veche carte despre alegerile de altădată, un volum de poezii satirice și pamflete ale scriitorului progresist Nicolae T. Orășanu. El condamnă felul cum se desfășurau alegerile în epoca „pruso-ciocoistă" din timpul domniei de tristă memorie a primului rege prusac, cocoțat de boieri la cîrma țării împotriva voinței poporului.

„Operațiune care recunoscută
de lege
Se efectuează — adesea prin
trînteli și prin ciomege"...

— așa caracterizează Orășanu acele alegeri ținute sub teroarea „bîtei, argument politic principal". Candidații întru deputăție ai burghezo-moșierimii își asigurau succesul în alegeri cu ajutorul bandelor de bătăuși ori furînd urnele de vot.

„Bandele voioase
Eșiră la drum.
Eșiră și-ndată
Urna fu luată
. . . . .
După cum fu dată
Porunca de sus"

Adeseori pentru „deputați" erau trecuți să voteze și morții din cimitire, procedeu întrebuințat fără rușine de electoralii vremii.

Poporul avea nevoie de școli și spitale, de lumină electrică în locul gazornițelor, de condiții omenești de muncă și de trai, dar la fiecare alegere candidații se întreceau unii pe alții doar în făgăduieli demagogice. Zeci de mii de copii ai muncitorilor și țăranilor nu puteau să învețe și mureau secerați de boli și de foame.

Demagogia politicienilor, farsa alegerilor din vremea sa, este înfierată cu deosebită putere de marele nostru scriitor clasic Ion Luca Caragiale, în vestita piesă „O scrisoare pierdută" ca și în „Telegrame" și alte scrieri ale sale. Oameni corupți ca Tipătescu, Trahanache, Cațavencu, Dandanache, ș. a., se aflau pretutindeni, înșelînd și amăgind poporul cu promisiuni. Cunoscîndu-i, cetățeanul simplu, alegătorul se întreba pe bună dreptate: „Eu cu cine votez?" Pentru că, deși unii făceau parte din partidul liberal, iar alții din cel conservator, programul lor de guvernare era același: pentru ei totul, poporului sărac — nimic. Știu, își aduc prea bine aminte de asta, cu amărăciune, părinții și dascălii voștri, dragi pionieri!

Să răsfoim o altă carte: „Pamfletele" lui N. D. Cocea.

Penița ascuțită a acestui scriitor progresist, care a luat adesea apărarea muncitorimii, țărănimii și a altor oameni nevoiași, a înțepat fără milă, fixîndu-i în insectarul istoriei, deopotrivă pe politicienii vremii și capetele încoronate care falsificau alegerile și jecmăneau apoi poporul în calitate de așa-ziși „aleși ai națiunii". Cum erau aleși cei ce trebuiau să hotărască destinele țării? Iată un exemplu: „D. Banu... a fost ales senator al colegiului al doilea de Slatina. Ales? E un fel elegant de a vorbi. Căci d. Banu a fost pur și simplu numit ca un comisar oarecare, în slujba de senator".

Multe dintre schițele, pamfletele și poemele din trecut ale marelui Tudor Arghezi, înfățișează cu indignare și sarcasm trista imagine a alegerilor de odinioară. „Senatul e ca o casă de clovni", scrie el într-un loc definind prin aceasta pe cei ce au fost trimiși acolo ca „aleși" ai națiunii. Atmosfera viciată a alegerilor din trecut este sugestiv prezentată și de maestrul Mihail Sadoveanu. Intr-una din povestiri el arată cum, vizitind odată o sală de vot și văzînd acolo, lingă urnele cu ciomăgași, o sculptură înfățișînd simbolic, dreptatea și libertatea, îmbrățișîndu-se, aceasta l-a făcut să reflecteze cu durere: „Își zic adio pentru multă vreme!"

Ar mai fi încă de răsfoit multe pagini grăitoare despre alegerile de altădată: Barbu Delavrancea, Anton Bacalbașa, Cezar Petrescu, Tudor Mușatescu etc. Căci cunoscînd trecutul cu toată bezna și durerea care l-a stăpînit, vom ști să prețuim mai bine lumina zilelor vieții noastre socialiste.

I. CIURDAȘU

— Inapoi de la votul liber că te votez eu cu «linia dreaptă». A. JIQUIDI «Cuvîntul liber» 1936.

Campania decurge în perfectă ordine — Un alegător B'ARG «Cuvîntul liber» 1933

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".